

«Καταδικασμένοι» να είναι αθάνατοι

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Ιουστίνος Πόποβιτς / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη / Συναξαριακές Μορφές](#)

Οσίου Ιουστίνου Πόποβιτς

Οι άνθρωποι καταδίκασαν τον Θεό σε θάνατο· ο Θεός όμως με την Ανάσταση Του "καταδικάζει" τους ανθρώπους σε αθανασία. Για τα κτυπήματα τους ανταποδίδει τους εναγκαλισμούς· για τις βρισιές τις ευλογίες· για τον θάνατο την αθανασία. Ποτέ δεν έδειξαν οι άνθρωποι τόσο μίσος προς τον Θεό, όσον όταν Τον σταύρωσαν· και ποτέ δεν έδειξε ο Θεός τόσο αγάπη προς τους ανθρώπους, όσην όταν αναστήθηκε. Οι άνθρωποι ήθελαν να κάνουν τον Θεό θνητό, αλλ' ο Θεός με την Ανάσταση Του έκανε τους ανθρώπους αθάνατους. Αναστήθηκε ο σταυρωμένος Θεός και σκότωσε τον θάνατο. Ο θάνατος δεν υπάρχει πλέον. Η αθανασία γέμισε τον άνθρωπο και όλους τους κόσμους του.

Με την Ανάσταση του Θεανθρώπου η ανθρώπινη φύση οδηγήθηκε τελεσίδικα στο δρόμο της αθανασίας, και έγινε φοβερή και γι αυτόν τον θάνατο. Διότι πριν από

την Ανάσταση του Χριστού ο θάνατος ήταν φοβερός για τον άνθρωπο, μετά όμως από την Ανάσταση του Κυρίου γίνεται ο άνθρωπος φοβερός για τον θάνατο. Αν ζει με την πίστη στον Αναστημένο Θεάνθρωπο ο άνθρωπος, ξεπερνά τον θάνατο. Γίνεται απρόσβλητος από αυτόν. Ο θάνατος μετατρέπεται εις «υποπόδιον των ποδών αυτού»: «Πού σου, θάνατε, το κέντρον; πού σου, άδη, το νίκος;» (πρβλ. Α΄ Κορ. 15, 55-56). Έτσι, όταν ο εν Χριστώ άνθρωπος πεθαίνει, αφήνει απλά το ένδυμα του σώματός του για να το φορέσει ξανά κατά τη Δευτέρα Παρουσία. [\(περισσότερα...\)](#)